Já neumím - Nohavica, Jarek

```
    G                     C   G
1. Já neumím psát velkou poezii,
    Emi       Hmi      C         G
   daktylský hexametr není můj svět,
    Emi                       D
   mám jeden starý svetr, v kterém žiji
           G Ami D7
   už moc let.
2. Pan Havlíček, než umřel na souchotě,
   učil mne velkou českou abecedu,
   a tak se poflakuju po životě,
   jak dovedu.
              G                   Ami       D7
R: Světem se poflakuju, tužkou ho obkresluju,
            G                 Ami    D7
   boty si nepucuju a hřeben nemiluju,
             G                  Ami    D7
   sám sebe povoluju, sám sebe zakazuju,
           G          Ami       D7
   ničeho nelituju, -ju, -ju, -ju ...
3. Jsem voják, který nemá ani frčku,
   vojín, co běží vždycky v první řadě,
   chrání mě jenom úzký kmínek smrčku
   v kanonádě.
4. S četaři absolventy hraju pokra,
   ale když přijde na lámání chleba,
   je jejich obuv suchá, moje mokrá,
   jak je třeba.
R: Světem se poflakuju, tužkou ho obkresluju,
   boty si nepucuju a hřeben nemiluju,
   sám sebe zakazuju, povoluju, nelituju, -ju, -ju, -ju ...
```